

Vaahtera

LEHTI

Vuosinumero 2024

HELSINGIN KISA-VEIKKOJEN TIEDOTUS- JA JÄSENJULKAISU PERUSTETTU 1912

Mikko Valle oli 1990-luvun Mr. 10-ottelu Suomessa, muille ei paljoa jäänyt, sillä Mikko oli Suomen mestari mahtavasti seitsemänä vuotena. Hänen otteluennätyksensä 7780 pistettä on edelleen hyvin kilpailukykyinen tulos Suomessa.

Kaisa Siitonen Tuokin jututettavana. Kaisa saavutti urallaan lähes 50 aikuisten SM-mitalia, kultaisia niistä 27. Suomen ennätyksiäkin neljä. Päämatkat 800m (ennätys 2:02,12) ja 1500m (ennätys 4:10,69). Noilla ajoilla ollaan edelleen kansallisella huipulla.

Tällä arvokisoissakin Suomea edustaneella HKV-kaksikolla, Markku Aallolla (vas.) ja Raimo Vilénillä, on 1960-70 -luvulta yhteensä 32 miesten SM-mitalia ja vielä tusina sen päälle SM-hallikilpailuista. Tämän lisäksi he ovat parantaneet Suomen ennätyksiä huikeat 22 kertaa, Raikka niistä 20 kertaa, ja vuonna 1972 hän sivusi myös 100 metrin Euroopan ennätystä ajalla 10,0. Markun päämatkana oli 800 metriä (ennätysnään tuolloinen SE 1.47,2).

Kuvassa vasemmalla Vesa-Pekka Pihlavisto, 400 metrin aitaajuoksija, joka oli Kalevan kisoissa 11 vuoden aikana 1987-1997 joka vuosi palkintopallilla, Suomen mestarina leipälajissaan kuusi kertaa, ennätys 49,69. Kaiken kaikkiaan viesti- ja hallimitalit huomioiden yhteensä 25 SM-mitalia. Kuvassa Veskun vieressä moninkertaiset SM-mitalistit Eero Kytölä ja Ille Äyräväinen sekä Harri Linnavuori, takana Esa Merikallio.

Kuvat: Pekka Ylimutka

Hyvä lukija,

päättävän juhluvuoden kunniaksi perinteinen Vaahteralehti ilmestyy jälleen printtiversiona. Itseni kaltaiselle 70-lukulaiselle painetulla lehdellä on edelleen oma arvonsa, vaikka Digi-Vaahtera ja muut sähköiset viestikanavat ovatkin jo seuratoiminnan arkea. Painetun lehden selailuun liittyy myös tiettyä nostalgiaa. Se palauttaa mieleen hetkiä omasta kisaveikkonuruudestani, jolloin vuoden mittaan useaan kertaan ilmestyneen jäsenlehden löytyminen postilaatikosta oli aina erityinen hetki.

Juhlavuoden tunnelmissa on muutenkin ollut mahdollisuus palata hetkeksi ajassa taaksepäin ja muistella yhdessä 115 -vuotiaan HKV:n hienoa tarinaa osana suomalaisen yleisurheilun historiaa. Menestyminen tämän päivän vaativassa seura- ja lajikilpailun arjessa edellyttää kuitenkin elämistä ajassa ja katseen suuntaamista tulevaan. Vaikka HKV:n toiminnan tarkoitus - järjestää liikuntaa, urheilutoimintaa ja kilpailuja pääkaupunkiseudulla - on säilynyt vuosikymmenten läpi ennallaan, keinot tavoitteiden saavuttamiseksi ovat aika ajoin vaatineet uudistumista ja toiminnan sopeutumista ympäröivän yhteiskunnan muutokseen.

Neljä vuotta sitten laadimme Suomen Urheiluliiton huippuseuraprosessin kannustamana tiekartan tuleville vuosille. Asetimme tavoitteeksi nousta jälleen Suomen parhaaksi yleisurheiluseuraksi kehittämällä tiettyjä toiminnan painopistealueita. Keskeisiksi kehitystoimiksi valikoitui nuorisotoiminnan laajentaminen ja seuran valmentaja- ja ohjaajaresurssien vahvistaminen. Halusimme tarjota laajalle joukolle eri-ikäisiä kisaveikkoja oman näköisiä urheilijapolkuja harrastajasta aina huippu-urheilijatasolle saakka. Vaikka Kalevan malja ei ole vielä toistaiseksi palannut Helsinkiin, onnittelemme itseämme monen osatavoitteen saavuttamisesta. HKV:n riveissä on tällä hetkellä kasvamassa aiempaa

laajempi lasten ja nuorten ikäluokka samalla kun edustusurheilijamme ovat pärjänneet aikuisten ja nuorten arvokisoissa. Positiivinen kehitys heijastuu myös seuraluokittelupisteiden ja Kalevan malja -pisteiden vahvana kasvuna. Tehtävää riittää kuitenkin jatkossa. HKV:n viisivuotisen tiekartan maali hämmöittää ensi vuoden lopussa, mutta tavoite jatkoselta on jo selvä: määrätietoisella arvopohjaisella seuratyöllä tarjoamme jatkossakin mahdollisuuden jokaiselle kisaveikolle saavuttaa oma paras tasonsa yksilönä ja osana kisaveikkoyhteisöä. Kun tämä perustekeminen on kunnossa, uskomme ponnistavamme Suomen parhaaksi yleisurheiluseuraksi lähivuosina.

Kiitän kaikkia kisaveikkoja hienosta urheiluvuodesta. Erityisesti osoitan kiitoksen sanat kaikille teille seuran vapaaehtoisille: lasten ja nuorten vanhemmat, toimitsijatehtävissä ahertavat seura-aktiivit, sekä lukemattomat valmentajat ja ohjaajat. Te teette arvokasta työtä suomalaisen yleisurheilun puolesta ja mahdollistatte HKV:n toiminnan päivästä toiseen. Vahva osoitus seurayhteisön voimasta oli kesän nuorten SM-kisat Eläintarhan kentällä. Toimitsijatehtävissä oli suuri joukko tämän ja eilispäivän kisaveikkoja, kaikki yhtenä rintamana. Hieno kisaviikonloppu oli oiva osoitus siitä, että kisaveikkoperhe yhdistyy yhteisen tehtävän ääressä. Pidetään tästä voimavarasta kiinni myös jatkossa.

Toivotan hyviä lukuhetkiä Vaahteralehden parissa sekä hyvää alkavaa urheiluvuotta 2025.

Janne Hirsto
Puheenjohtaja

Helsingin Kisa-Veikot ry ja HKV:n Vaahteralehti * Osoite: Eläintarhan urheilukenttä * www.hkv.fi * Toiminnanjohtaja Reijo Siitonen, p. 040 506 6482, toimisto@hkv.fi * Nuorisopäällikkö Otto Raja-aho, p. 044 236 0759, nuoriso@hkv.fi * Valmennuspäällikkö Olli Pulkanen, p. 044 240 3510, valmennus@hkv.fi * Päätoimittaja: Erkki Hirvonen, p. 050 550 6172, eki.hirvonen@kolumbus.fi * Ulkoasu: Kustannusosakeyhtiö Kureeri, Mika Myllyneva * HKV115-logon suunnittelu: Tero Harsunen * Paino: Printall AS

Lauri Tarasti: Tuokiokuvia HKV:sta

Liityin HKV:hen vuonna 1958, siis 66 vuotta sitten. Minulla on siten melkoinen määrä otsikossa mainitsemiani tuokiokuvia HKV:sta, olenhan ollut sen jäsen yli puolet seuran nyt 115-vuotiaasta historiasta. Seuraavassa kerron joitakin niistä.

Seuratoiminnassa puhutaan usein seurahengestä. Jos se on hyvä, sitä kehuaan. Muutoin siitä ollaan vaihi. Seurahenki muodostuu menneestä toiminnasta ja seuran tämän päivän toiminnasta. HKV:ssa seurahenki kuvastuu voimallisesti Seppo Martiskaisen upeasta HKV:n 100-vuotishistoriakirjasta Voittoon kuin luotu. Siinä on lähes täydellinen kuvaus seuramme menneisyydestä. Kun HKV täytti 90 vuotta vuonna 1999, pidin juhlatuomikunnan puheenjohtajana puheen, jossa kerroin tavanneeni seuran huippu-urheilijoita historiamme kaikilta vuosikymmeniltä. 1910-lukua edusti Hannes Kolehmainen. Kilpakaverini HKV:ssa kehottivat minua vuonna 1959 menemään Hannes Kolehmainen urheiluliikkeeseen ostamaan uudet piikkarit, joita tarvitsin. Hänen liikkeensä sijaitsi ns. Kaisaniemen kurvissa vastapäätä nykyistä elokuvateatteria. Hannes oli itse paikalla ja esitteli minulle

eri piikkarimalleja, joista yhden ostin. 1920-lukua edusti Albin Stenroos, Pariisin olympiakisojen 1924 maratonin kultamitalimies. Hän tuli vastaani Stadionin sisäradan reunustalla tullessani HKV:n harjoituksiin vuonna 1958. Hänellä oli kivikasvot, hän puhui harvakseltaan kävellessään siinä lököpökyissään. Hän oli toiminut Stadionin vahtimestarina ja jäätyään eläkkeelle hän oli saanut jatkaa asumistaan talonmiehen huoneistossa. 1930-lukua edusti Matti Järvinen. Hän toimi aikanaan Otahallin isännöitsijänä. Muistan käyneeni hänen kanssaan monesti neuvotteluja sisähallikilpailujen järjestelyistä Otahallissa. Hänellä oli sokeritauti ja häneltä jouduttiin sen vuoksi poistamaan toinen jalka. Sittemmin näin hänet eläköityneenä Otahallin kuntokoulussa nostamassa yksijalkaisena penkkipunnerrusta 70 kg painoilla.

*****

HKV on ollut suuri kilpailujen järjestäjä. Kalevan kisoja olemme olleet järjestämässä 13 kertaa. Kun seuramme täytti 50 vuotta 1959, toteutettiin kaksi suurimuotoista hanketta. Talvella järjestettiin Suomen ensimmäiset puuratakisat rakentamalla silloiseen Messuhalliin (nyt Kisahalli) 133,3 metrin pituinen rata puusta. Kaarteet olivat tosijyrkät. 4xkierroksen koululaisviestissä ymmärrettiin, että se joukkue, joka pääsee lähdössä johtoon, voittaa, sillä ohittaminen on lähes mahdotonta. Hyvä HKV-kaverini Kulmakoulun Seppo Kuusiola tempasi johtoon ja minä selviydyin toiseksi, mikä oli myös tilanne viimeisten viestijuoksijain saapessa maaliin. Puurata jäi tämän jälkeen käyttämättömäksi, siirrettiin Stadionin tiloihin ja vuosien

kuluttua puu saatiin myytyä. Tämän jälkeen HKV päätti yhdessä APU-lehden kanssa järjestää suuret kansainväliset huippukisat – Maailmankisat. Ideat olivat hurjat. Kisoihin kutsuttiin 176 maailman huippua 18 lajiin kansallisten liittojen kautta (siltoin ei vielä amatööriaikana tunnettu manage-reita). Urheilijoista saapui vain 12, mutta täydennyksineen ulkomaisia kilpailijoita oli 56 ja maita 17. Yleisöä oli kaksipäiväisissä kisoissa yli 45 000. Kisat onnistuivat ihan tyydyttävästi, mutta järjestelytoimikunnan puheenjohtaja Yrjö Heinonen sekoitti kisojen ja oman liikeyrityksensä rahat. Minut nuorena kisaveikkona määrättiin tuulimitarin hoitajaksi. Neljä vuotta myöhemmin juoksin Maailmankisojen 100 metrin alkuerissä, mutta vuonna 1965 olin kohonnut kisojen sihteeriksi. Niissä kisoissa käytiin Maailmankisojen historian hienoin 5000 metrin kilpailu. Mukana olivat kaikki silloiset tuon matkan huiput: maailmanennätysksiä tehnyt Ron Clarke, Euroopan ennätysksiä tehnyt Michel Jazy, Tokion vuoden 1964 olympiakisojen 5000 m kultamitalimies Bob Schul, joka sijoittui Maailmankisoissa vasta kymmenenneksi, ja 10 000 m kultamitalimies Bill Mills sekä uusin suurjuoksija Kenian Kipchoge Keino. Jazy voitti Euroopan ennätyskellä 13.27,6. Hän esiintyi tyylikkäästi ei vain kilparadalla vaan myös päättäjäsillallisella koko puvussa, valkeassa paidassa ja punaisessa rusetissa. Katsojia oli Stadionilla 31 918. HKV:n katsojaennätys on kuitenkin vuodelta 1972 Münchenin olympiakisojen jälkikisoista, jolloin loppunmyydyllä stadionilla oli 41 770 maksanutta katselijaa.

*****

Eltsu on HKV:n kenttä. Sitä se on ollut aina kentän perustamisesta lähtien. HKV järjesti siellä ensimmäiset kilpailut 6-8.10.1910. Aikanaan 1980-luvulle saakka HKV:lla oli oma pukukoppi vaahteranlehti-logonsa kopin katolla 200 metrin juoksun lähtöpaikan vieressä. Sen sivussa oli vanhaa 10-rivistä puukatsomoa, jossa kisaveikot kesäaikana istuskelivat, soittivat suutaan ja seurasivat harjoittelua, elleivät itse sitä tehneet. Siinä oli seurahenkeä. Tuo vanha HKV:n pukukoppi oli tyylyttö, vain seiniä ja puupenkkejä sekä noin 30 pientä kaappia, joihin halukkaat saattoivat asettaa lukon ja säilyttää siellä urheiluväitteitään. Eltsun kaksi suihkua sijaitsivat kentän kahvilassa, jossa nyt toimii seuran toimisto. Kisaveikot kävelivät puolialastomina HKV:n kopilta pyyhe olkapäillään suihkuun, jossa peltikaapista sai 20 pennin rahalla

lämmintä vettä 3 minuuttia. Se oli sitä aikaa! Riitta Lehtorannan ja eräiden muiden aloitteesta tuon ajan Eltsun urheilijat ovat ryhtyneet koontumaan noin neljä kertaa vuodessa Eltsun seniorit -nimisinä HKV:n Kari Palmenin toimiessa puheenjohtajana. Esimerkiksi viimeksi meillä oli vastikään lounas Stadionin ravintolassa ja sen jälkeen Anssi Kukkonen kertoi reportterin toimistaan TV:n urheilulähetyksissä. Kun HKV järjesti 28.8.2024 kansalliset yleisurheilukisat Eltsussa, seurasin niitä mielenkiinnolla kahvilarakennuksen eli nyt HKV:n toimiston terrassilta ja mieleeni muistuivat aikanaan vuosikautia pidetyt maanantaikilpailut, joihin kuka tahansa saattoi osallistua ilman ennakoilmoittautumista. Tähän tulisi tänäänkin päästä.

*****

Seurahengen kannalta viestikilpailut ovat olleet HKV:ssa merkittävässä asemassa. Parhaimmillaan seura voitti miesten sarjoissa Suomen viestimestaruuksia 1960-luvulla 24 kerrasta 14 kertaa. Tänä vuonna Espoon Leppävaarassa pidetyissä SM-viesteissä HKV keräsi kolmanneksi eniten Kalevan maljan pisteitä eli 73. Siinä luodaan yhteishenkeä, kun paikalla oli HKV:n oma rummuttaja, HKV:n teltta ja joukko nuoria kisaveikkokilpailijoita, niin tyttöjä kuin poikia. Seuramme menestystä on ohjannut vuodesta 1991 lähtien toiminnanjohtajamme Reijo Siitonen rauhallisella, asiantuntevalla tyyllillään. Hän on siis yli 30 vuotta kantanut HKV:n lippua mitä moninaisimmissa tehtävissä. Hurraa hänelle! Hänen apunaan ovat olleet ahkerat toimitsijat, joita erityisesti yleisurheilu tarvitsee. Ilman heitä HKV ei voisi toimia. Hurraa heille! HKV:n seurahenkeen on jatkuvasti kuulunut vankka ja runsas nuorten osallistuminen. Liikuntamylyssä on HKV:n vuorolla ollut vilskettä ja liikunnan riemua, jota olen hymyillen voinut seurata. Vetäjinä ovat toimineet HKV:n omat taitavat ohjaajat. Martiskaisen HKV:n historiikissa on vuosiluokittain esitetty HKV:n ennätykset 9-vuotiaista pojista ja tytöistä alkaen, mikä hyvin kuvastaa nuorten merkitystä HKV:lle.

*****

Helsingin Kisa-Veikot on nyt toiminut 115 vuotta. Siihen voi luottaa sen toimiessa hyvässä seurahengessä kaikkien kisaveikkojen, entisten, nykyisten ja tulevienkin, parhaaksi.

AINOASTAAN MUUTOS ON OLLUT PYSYVÄÄ - URHEILUTOIMIJAT JATKUVIEN HAASTEIDEN EDESSÄ

Kuva: Helena Itkonen

Urheilun seuratoimintoja ovat organisoineet useat sukupolvet. Urheilukentillä ja -saleilla on synnytettykin mittamattoman arvokasta kansalaistoimintaa, jolla on rakennettu kansakuntaa, taottu urheilumenestystä ja innostettu kaikenikäisiä hyvinvointia edistäviin ponnisteluihin. Kukin aikakausi on haastanut urheilutoimijat etsimään toimivia ratkaisuja rientojen hoitumiseksi.

Urheiluseuratoiminnan juuret

Suomalaisen urheilun varhaisella organisoinnilla on kaksi juurta. Säätyläispiirit ryhtyivät jo 1800-luvulla toimeenpanemaan tilaisuuksia, joihin sisältyi fyysisiä kisailuja. Pulunsyöttämisestä, hiljaa polkupyörällä ajamisesta tai tankoon

kiipeämisestä ei kuitenkaan tullut vakavasti otettuja urheiluja. Säätyläiset sisällyttivät vähin erin vapaa-aikaansa myös purjehdusta, pyöräilyä ja tenniksenpeluuta.

Urheilun toinen juuri onkin merkittävämpi, sillä perustetut urheiluseurat toimivat muiden kansanliikkeiden tavoin. Erityisesti seurat olivat merkittäviä paikallisia toimijoita hokutellen rientoihinsa etenkin kasvavaa sukupolvea. Seurat perustivat valtakunnalliset keskusjärjestönsä luokkapohjaisesti ja kieliperusteisesti. Vuoden 1918 sisällissodan seurauksena urheiluväki jakaantui kahteen leiriin aina paikallista seuratoimintaa myöten.

Urheilun kansanliikemäinen luonne säilyi toisen maailmansodan vuosiin. Sotantereiden jäätyä historiaan keskusjärjestöt (SVUL ja TUL) kävivät 1940-luvun jälkipuoliskolla hegemonista kamppailua johtavasta asemasta. Jäsenten perusrekrytointi tapahtui kuitenkin ruohonjuuritasolla urheiluseuroissa. Suhteet muihin luokkasidonnaisiin järjestöihin säilyivät tiiviinä.

Urheilujohtamisen ja politiikan kytkennät

Aina 1960-luvulle saakka urheilulajien määrä säilyi suhteellisen vähäisenä. Sotien jälkeen syntyneet suuret ikäluokat takasivat, että urheilukentillä ja -saleilla riitti viiskettä. Köyhässä jälleerakennuksen Suomessa urheilun asema vapaa-ajanharrastuksena oli ylivoimainen. Urheilulajien vähäinen määrä ja harrastajien runsaus takasivat sen, että niin keskusjärjestöjohtajilla kuin lajiorganisaatioiden päättäjillä oli vaikutusvaltaa. Esimerkiksi yleisurheilun ja hiihdon liittojohtajat olivat johtajia isolla J:llä. Tavanomaista oli, että lajihoitajilla oli myös omakohtaista kokemusta johtamisestaan lajeista. Toki muitakin ansioita oli saattanut kertyä sittemmin pitkäaikaisena presidenttinämme toimineen Urho Kekkosen tapaan.

Urheilun yleinen arvostus kansakunnan rakennustyössä ja imagonrakennuksessa piti yllä urheilujohtajien valtaa etenkin, kun kytkennät poliittisiin päätöksentekijöihin olivat kunnossa. Vaivatonta oli vakuutella, että Suomea urheiltiin edelleen maailmankartalle. Tietenkin urheilujohtajuus ja menestyminen kansainvälisillä kilpailuilla viitoittivat polkua myös politiikan huippupaikoille. Lukuisat kansanedustajat ja ministeritkin ovat ponnistaneet politiikkaan urheiluareenoilta.

Urheilun eriytyminen ja ammattimaistuminen

Suomalainen urheilu on eriytynyt vahvasti 1980-luvulta lähtien. Lajimäärät lisääntyivät ja perinteisten urheilujen

asemaa kyseenalaistettiin. Uusilla lajeilla ei ymmärrettävästi ollut omaa traditiota, joten johtajien haalittiin ”toisilta kentiltä”. Urheilun samalla markkinallistuesssa johtajiksi houkuteltiin talouselämän vaikuttajia. Suurelta osin vapaaehtoiseen seuratoimintaan perustuvan urheilujärjestön johtaminen oli kuitenkin jotakin aivan muuta kuin liiketaloudellisiin periaattein toimiminen.

Pelkistetysti urheilun ammattimaistuminen ilmeni Suomen Olympiakomitean pohdinnoissa. Huomattavan osan huippu-urheilusta siirryttyä jo aikoja sitten ammattilaiskäytäntöihin suomalaiset urheilujohtajat harasivat vastaan. Kun Lauri ”Tahko” Pihkala arvioi aikoinaan naisurheilun mukaan ottamisen olevan viimeinen naula olympialiikkeen arkkuun, niin vuosituhatien vaihteen lähestyessä kansallisen olympialiikkeen johtomme arveli ammattilaisuuden turmelevan koko urheilun.

Jälkikäteen arvioiden on hämmästyttävää, miten kauan suomalainen urheilujohto kiinnittyi tutkimuksissani käyttämäni ”urheilun hyvään kertomukseen”. Kun urheilu oli ollut rakentamassa kansakuntaa, Suomea oli hikoiltu kansainvälisillä kentillä urheiluevien piirien tietoisuuteen ja urheilu oli ollut reippauden, ryhdyin, terveyden ja monien muiden hyödyllisten asioiden lähde, niin miksipä ”hyvästä kertomuksesta” luopumaan.

Menestyvien lajien houkutus

Urheilun yksi muutospiirre – myös meillä Suomessa – on ollut lajinomaistuminen. Yksittäiset urheilulajit käyvät kovaa kisa harrastajista, tukieuroista, näkyvyydestä ja monista muista menestyksen takaavista tekijöistä. Lajimäärän kasvaessa ja uusien ikäluokkien pienetessä useiden lajien asema hankaloituu. Yksittäisen urheilun lajikulttuurin oheneminen merkitsee kulttuurisen pääoman eli menestykseen tarvittavan osaamisen ohenemista. Kun menestystä ei tule, ei lajin pariin hakeudu potentiaalisia kykyjäkään, puhumattakaan sponsoreista ja muista tukijoista. Erityisen kovin kourin muutos koettelee joitakin yksilölajeja, joiden johtajat kamppailevat talouskestävyyden lisäksi muidenkin murheiden kanssa.

Huippu-urheilun muututtua julkisuus-markkinalliseksi toiminnaksi menestystä taotaan hyvin johdetuissa lajeissa. Medianäkyvyys, tukieurot, toimivat verkostot ja monet muut tekijät luovat edellytykset organisatoriselle ja sitä kautta urheilulliselle menestykselle. Lajinomaistuminen on ajanut myös Olympiakomitean sivuraiteelle. Järjestön yrittäessä hallinnoida koko liikuntakulttuuria tulokset useilla sektoreilla ovat jääneet vaatimattomiksi. Ihme olisikin, jos eriytynyttä liikuntakulttuuria voitaisiin hallita yhdestä ”olympialaisesta norsunluutornista”.

Urheilukeskustelu sivuraiteilla

Pariisin mitalittomien olympialaisten jälkeinen keskustelu on osoittanut urheilupohdintojen – ja osin urheilumediankin – pinnallisuuden. Järjestelmän sanotaan olevan rikki, kun palkintopalleilla ei näkynyt suomalaisurheilijoita. Perusteellisempi paneutumisen asioihin edesauttaisi huomaamaan, että urheilun – ja etenkin perinteisen kilpaurheilun – kulttuurinen asema on muuttunut uusien sukupolvien myötä. Ylivoimainen valtaosa lasten ja nuorten urheilulisensseistä hankitaan joukkuelajeihin. Ja niistä ei olympiamitaleita Suomelle heru globaalisti vähän harrastettua jääkiekkoa lukuun ottamatta. Lisäksi ennätyspienien ikäluokkien harrastushorisontissa siintelee runsaasti kaikkea muuta kuin urheilua.

Viiimeaikaisissa mediapohdinnoissa katseet ovat suuntautuneet huippu-urheiluun ja suomalaisurheilijoiden menestymättömyyteen. Urheilujohdon henkilökysymyksetkin ovat olleet näkyvästi esillä. ”Pensseleitä on pantu sanaan ja rukkasia naulaan” oikein urakalla. Kenkääkin on tarjottu ”syylisiksi” tulkituille. Jos edellinen Olympiakomitean puheenjohtajanäytelmä yllätti omituisuudellaan, niin tätä kirjoitettaessa draaman ainekset ovat vaatimattomat. Olympiakomitean puheenjohtajan rooli ei tunnu houkuttelevan, varmaankin myös siitä syystä, että nykyrakenteella ja -tavoitteilla tehtävän menestyksekkään hoitaminen on mahdotonta. Olympiakomitean strategian mukaisten kolmen pilarin eli huippu-urheilumenestyksen saavuttaminen, seura- ja järjestöelämän edellytysten kohentaminen ja kansalaisten liikunnallisen elämäntavan edistäminen on yksiselitteisesti liian mittava haaste.

Mutta, mistä löytyvät toimijat?

Suomalaisessa yhteiskunnassa puhaltavat muutosten tuulet. Kansalaisjärjestöjen tukea leikataan, työttömyys lisääntyy, toimeentulohuolet vaivaavat ja kuntienkin taloudet ovat tiukalla. Nämä tekijät eivät voi olla vaikuttamatta myös urheilun perusyksiköihin, urheiluseuroihin. Nousseet hinnat ja kallistuneet kustannukset kurittavat kotitalouksia. Monen lapsen ja nuoren urheilupolku hyytyy alkumetreille. Monenlaisten huolien ja vaatimusten kanssa painiskelevien aikuisten on hankala lähteä mukaan urheilun vapaaehtoisrintoihin. Urheiluseuratoimintojen vireänä säilyttäminen onkin kysymys, johon tullaan tarvitsemaan toimivia vastauksia.

Hannu Itkonen

Kirjoittaja on Jyväskylän yliopiston liikuntasosiologian emeritusprofessori ja Itä-Suomen yliopiston liikuntakulttuurin historian dosentti.

HKV 115 vuotta

-juhlavuoden tapahtumia

Kisa-Veikkojen juhlavuosi oli toiminnallisesti tapahtumien täyttämä. Tarinoita kisojen ja muiden tapahtumien ympäriltä riittäisi vaikka millä mitalla, tässä jutussa keskeisimpiä.

Tammikuussa hallikausi käynnistyi todella aikaisessa vaiheessa. Tampereella järjestettiin neljän suurseuran (HKV, TP, TuUL, LA) halliottelu poikkeuksellisesti jo 12.1. Kisa oli jälleen tasainen ja HKV lähti paluumatkalle voittajana, mutta tarkistuspistelaskenta osoitti Turun Urheiluliiton ykköseksi ja HKV oli kolmas, Pyrintö kakkonen. Kolmen kärki oli kuuden pisteen sisällä. Tammikuun lopulla seurakisan suunta oli Turku ja siellä jälleen mainiosti järjestetty suuri Viestiseuraottelu. Viestijuoksun iloa, riemua ja vähän murhettakin koettiin Suomen kenties parhaassa yleisurheilutapahtumassa Turun Kupittaalla. Kisa kääntyi HKV:n voitoksi erityisesti muita seuroja vahvempien aikuisjoukkueiden ansiosta. Kuitenkin koko joukkue alkaen ikäluokasta 11-vuotiaat kiidatti kapulaa ansiokkaasti ja keskimäärin muita paremmin eli voitto oli ”vauhilla” ansaittu!

Helmikuun kalenteria täytti harjoittelun ohessa SM-halleissa kilpaileminen. Yleisen sarjan SM-hallit järjestettiin Tampereella, nuorten Vaasassa (Mustasaari) ja SAUL:n kisat Jyväskylässä. Mainetta ja menestystä kauhottiin etupäässä Mustasaaresta ja Jyväskylältä. Nuorten kärkiniminä häärivät tuore kisa-veikko, nappulakengät piikkareihin vaihtanut nopeuslahjakkuus László Merényi sekä aituripikajuoksija Siiri Siirtola, muita mitalisteja olivat Oliver Asikainen, Iida Tossavainen, Naima Sainio ja Carmen Vaha. Jyväskylän Hipposhallilta HKV:n aikuisurheilijat rohmusivat urakalla mitaleita. Ilahtuttavaa on, että HKV:n viestiperinteet ovat vahvasti esillä ja jalkeille saadut joukkueet näyttivät jälleen kaapin paikkaa muille 4x200m viesteissä. Nuo viestihän juostaan aina ikäluokittain hallikisan yhteydessä.

Maalis-huhtikuussa noudatettiin Tahko Pihkalan lanseeraamaa urheiluseurojen tärkeimpien tehtävien listaa. Sen mukaan seuran tärkeimmät tehtävät

Eero Saleva riemuitsee 10 000m mestaruuttaan tämän vuoden Kalevan kisoissa Vaasassa. Kuva: SUL/Tero Turunen

ovat harjoitusten, kilpailujen ja juhlien järjestäminen. Ensin mainitut hoituvat aina rutiinilla, mutta juhlien järjestelyihin täytyy aina panostaa huolella. HKV:n 115-vuotisjuhlailla järjestettiin 13.4. Bottan kauniissa ja tunnelmallisessa juhlasalissa. Juhlaillan kattaus oli jälleen mainio; tuttuja kisa-veikkoja sali täynnä, mukavaa ohjelmaa ja Tuokin juontamaa haastattelupainotteista jutustelua hyvän ruoan ja juoman kera. Ison panoksen juhlan suunnittelussa ja toteutuksessa teki 115-vuotisjuhla-toimikunta Jannen johdolla. Jäseninä toimikunnassa olivat Kaisa Peutere, Lauri Tarasti, Erkki Hirvonen, Risto Nieminen, Kaisa Siitonen, Carita Riutta ja Heikki Soini sekä toiminnanjohtaja.

Toukokuu toi tullessaan Kotkan maastomenestystä ja HCRD-tapahtuman järjestelyurakan. Kotkan sankaritarina häärivät lajivoittajat Taru Palsa (N10km) ja Janette Vanttinen (N22 6km). Joukkuekisassa N19-sarjan voitto

tuli joukkueella Elle Ceder, Venla Virrantuomi ja Marianne Salmi. Miesten neljän kilometrin joukkue Eero Saleva, Panu Jantunen ja Oliver Asikainen sijoittui kakkoseksi. Pronssimitaleille juoksivat Eero Saleva ja Elle Ceder.

Seuran suurin yksittäinen vuosittain toistuva ponnistus Helsinki City Running Day meni jälleen 11.5. ennätysellisen osanottajamäärän siivittämänä erinomaisesti. Sää suosi järjestelyjä ja HKV:n vastuulla olleet toiminnot hoidettiin hyvin. Kaikkiaan yli 17000 juoksijaa teki tästä juoksukokonaisuudesta Suomen suurimman yleisurheilutapahtuman. Ollaan ylpeitä, että saatiin olla osa tätä hienoa tapahtumaa! Jatkossakin olemme mukana ja teemme taas oman merkittävän osuutemme.

Kesäkuun arkipäivinä täyttyi Elsun kenttä HKV:n leiriläisistä. Jatkoimme yhteistyötä HJK:n kanssa hyvän suosion saaneella kahdella viikon mittaisella Yu/Futis-leirillä. Muut viikot täyttivät yleisurheiluleirien lapsista. Toki näillä kaikilla leireillä monipuolinen tekeminen on valttia ja uuden oppiminen sekä aktiivinen urheilu keskeisiä ilonaiheita. Roomassa järjestettiin yleisurheilun EM-kisat olympiavuoden johdosta jo heti kesäkuussa lähes kisakauden alkajaisiksi. Kisa-Veikoista mukaan lähtivät Topi Raitanen esteisiin ja Petra Häggqvist 4x100m viestiin. Topin kunnonajoitus ei tähän kisaan osunut ihan nappiin. Alkuerä sujui vielä hyvin, mutta palautuminen finaaliin ei toiminut halutusti ja puolustava Euroopan mestari joutui tyytymään 15. sijaan. Arvokisauran startannut Petra sai mainion lähdön kilpailukauteen Rooman kisatunnelmasta. Naisten 4x100m viestin avausosuus meni Petralta ongelmitta. Poikkeuksellisen aikaiset Kalevan kisat järjestettiin Vaasassa kesäkuun lopulla. HKV:n iso joukkue menestyi hyvin, viisi mitalia ja 12 pistesijaa oli mainio saldo tuottaen 80 Kalevan malja -pistettä. Mitalisteina Eero Saleva, Topi Raitanen, Taru Palsa, Janette Vanttinen ja Benjamin Lee.

Heinäkuussa ”huilailtiin” ja kerättiin voimia elokuun rynnistykseen. Nuorten

14-15 -vuotiaiden SM-kisat järjestettiin elokuun alussa jälleen Eltsussa 14 vuoden tauon jälkeen. Kisa vaati tietenkin tekijöitä, etukäteen valmistautumista sekä tietysti napakkaa ja kokonaisvaltaista suunnittelua jo etukäteen. Kilpailut sujuivat kaikkiaan mainiosti, sää pysyi hyvänä ja toimitsijoiden työstä saatiin kovasti kiitosta. Urheilullisesti ”Turbo-Veikkojen” ikäluokka kahmi hienosti menestystä ja tärkeää kokemusta tulevia vuosia varten. Mitaleille henkilökohtaisissa lajeissa ylsivät Emmi Riutankoski, Jussi Wesanko, Markus Waithaka, Meri Henttonen ja Sara Latvanen. Kenttälajien joukkuekilpailuissa saatiin myös uusia mitalisteja: korkeudessa Aaron Adun ja Urho Aro, seipäällä Anni Kujansivu ja Sara Kallinen, keihäällä Liia Suurjoki ja Petra Pennanen sekä 3-loikassa Emmi Riutankoski ja Helvi Pulkkinen. Seurojen välisessä kisassa HKV oli neljäs. Samana viikonloppuna Riihimäellä järjestettiin 19-22 -vuotiaiden SM-kisat. Kisa-Veikkojen urheilijat urheilivat todella mainiosti. Mitalisateesta vastasivat Janette Vanttinen, Siiri Siirtola, Elle Ceder, Siiri Elomaa, Benjamin Lee, László Merényi, Simeon Vorselman ja Alexander Mannerkorpi. Lisänä tuli monta pistesijaa ja kokonaismääränä 94 Kalevan malja -pistettä – ei huono.

Pariisin Olympialaiset ajoittuivat yleisurheilun osalta myös elokuulle. Upeat kisat menivät suomalaisten oalta alavireisesti eikä Topikaan onnistunut toivomallaan tavalla Tokion finaali-paikan uusimisessa.

Savonlinna isännöi 16-17 -vuotiaiden SM-kisoja elokuun lopulla. Kisoissa kunnostautuivat mitalien arvoisesti Minni Ruska, Taimi Vallinoja ja Jerry Vilenius. Lisäksi Itä-Savosta saatiin monta hyvää pistesijaa molemmissa ikäluokissa. Suomi-Ruotsi -maaottelun viikonloppuna Hämeenlinnassa oteltiin valtakunnallisen Seuracupin Superfinaali. Kahden ns. osakilpailun perusteella seuloitui koko Suomen kahdeksan parasta seuraa kilvoittelemaan paremmuudesta 9-17 -vuotiaiden sarjoissa. Kisajoukkueessa oli sääntöjen mukaisesti kaksi kilpailijaa seurasta jokaisessa lajissa, näin koko joukkueen urheilijamäärä nousi yli 70. Hyvällä sykkeellä kisaillut Kisa-Veikkojen joukkue sijoittui viidenneksi, ja kisan päättävässä sukulaviestissä HKV tuli toiseksi niukasti TuUL:n jälkeen. Lauantai-iltana Seuracup-nuoret pääsivät kiertämään kunniakerroksen Stadionilla Ruotsi-ottelun aikana.

Syyskuussa järjestetyt SM-viestit oli yksi kauden ehdottomista kohokohdist. Kapulan kuljetuksessa kilvoiteltiin

Janette Vanttinen voitti N22-sarjan 6 km Suomen mestaruuden toukokuun SM-maastoissa Kotkassa. Kuva 3000 m estejuoksusta U23 EM-kisoissa Leppävaarassa 2023. Kuva: SUL/Kimmo Räisänen

tänä vuonna Espoon Leppävaarassa, joten kyseessä oli kotikisa ja joukkuehenkeä nostatettiin Eltsun kasteilaisuudessa. Uusia viestinjuoksijoita (kastettavia) olikin jälleen runsaasti, tilaisuuden riehakkaana päätöksenä mainio uusi kisa-veikko László Merényi heitti komeat voltit! Kisa-Veikkojen joukkueista näkyvimmin juhli N17-sarjan porukka. Kaksi kultaa (4x100m ja 4x100m aidat) ja yksi pronssi (4x300m) sekä 6. sija (3x800m) oli ikäryhmältä todella mainio suoritus. Joukkueissa edukseen esiintyivät Nella Eiroma, Minni Ruska, Naima Sainio, Iida Tossavainen, Fanny-Amanda Seppälä, Taika Henttonen ja Taimi Vallinoja. Aita-viestit sujuivat kaikkiaan HKV:n osalta hyvin. P15-joukkue Eelis Sundholm, Simeon Sivonen, Markus Waithaka ja Jussi Wesanko voitti 4x80m aidat hyvällä ajalla 45,41. N19-sarjan joukkue sijoittui toiseksi 4x100m aidoissa, joukkueessa aitoivat Siiri Siirtola, Lumia Laakso, Carmen Vaha ja Evita Santala. Miesten mitalisaalis muotoutui sekin kelvolliseksi. Hopeamitalit ripustettiin 4x400m, DMR ja M19 4x100m juoksijoiden kaulaan, pronssia kuitattiin M17 3x800m sekä P15-sarjan 4x800m juoksuista. Mitalistit nelosen viestissä olivat Elias Jrad, Matias Linkoaho, Niko Viljola ja Simeon Vorselman, DMR Panu Jantunen, Simeon Vorselman, Niko Viljola ja Eero Saleva. M19-sarjan joukkueessa juoksivat László Merényi, Viljami Lestinen, Viljami Heinonen ja Lauri Kylmäpuro. Kasin viestipronssit pokkasivat Leo Heinonen, Ohto Heiskanen ja Jerry Vilenius 17-sarjassa

sekä Simeon Sivonen, Jussi Wesanko, Onni Tuominen ja Markus Waithaka 15-sarjassa. Kaikkiaan siis 10 mitalia ja 73 Kalevan malja -pistettä sekä 16 nuorten SM-pistettä. Kisakauden päätteeksi saatiin Eltsuun vieraita seuraotteluun. Pimenevässä illassa HKV:n, Pyrinön, Urheiluliiton ja Ahkeran nuoret kilvoittelivat seuraottelun paremmuudesta. Vahvassa junnuvireessä oleva Kalevan malja -voittaja TuUL vei voiton. Kisan huipentavassa sukulaviestissä HKV oli suvereeni ykkönen, ja näin päästiin päättämään kausi riehakkaassa tunnelmassa.

Loka-marraskuun vaihteessa HKV:n leiriperinne jatkui edelleen, nyt kohteena alle 13-vuotiailla oli Märkiön leirikeskus Nurmijärvellä. Tällä kertaa leirialle osui ensilumen sataminen ja sen ansiosta saatiin erikoinen leiri. Lumi ei tietenkään menoa haitannut, ryhmäkisailut, suunnistukset ja teräshenkilökisat vietiin läpi suunnitelman mukaisesti. Leiri oli iso, yli 50 Sportti-, Super- ja Vauhti-Veikkoja vietti unohtumattoman viikonvaihteen vetäjien jämäkässä ohjauksessa. Treenitoiminnan täyttämä syksy kääntyy Jouluksi ja vuodenvaihteen jälkeen hallikisojen kautta kevääseen ja kesään. Oikein mainiota vuodenvaihdetta kaikille Kisa-Veikoille!

Reijo Siitonen
HKV:n toiminnanjohtaja

Taru Palsa tuulettaa naisten 10 km Suomen mestarina SM-maastoissa Kotkassa. Kuva: SUL/Tapio Nevalainen

Aikuisurheilijat rikkovat mahdollisen rajoja

Kun ennen urheiluliiton kalvoilla urheilijan ura muuttui kolmeksi pisteeksi tai katkoviivaksi jo kolmenkymmenen vuoden iässä, nykyisin suomalaisen yleisurheilun menestyneimmän osan muodostavat yli 30-vuotiaat aikuisurheilijat.

Esimerkiksi elokuun lopussa Göteborgissa järjestetyissä aikuisurheilun MM-kisoissa Suomi sijoittui mitalitaulukossa seitsemänneksi heti Ranskan jälkeen ja ennen esimerkiksi Puolaa, Italiaa ja Alankomaita. Myös HKV:n aikuisurheilijat menestyivät hyvin Göteborgissa, ja neljä kisaveikkoa saavutti maailmanmestaruuden: Laura Kolehmainen 35-vuotiaiden pikaviestissä, Katja Blunden 45-vuotiaiden 800 metrillä, Henry Andberg 50-vuotiaiden kymmenottelussa ja Tommi Huotilainen 55-vuotiaiden keihäessä. Kisaveikot voittivat myös seitsemän hopeaa ja kolme pronssia.

Miten aikuisurheiluun pääsee mukaan?

HKV:n aikuisurheilijat järjestävät kaksi kertaa vuodessa aikuisten yleisurheilukoulun Eläntarhan kentällä. Syyskuun urheilukoulun 75 paikkaa myytiin loppuun jo elokuun alussa, joten kannattaa olla tarkkana ilmoittautumisen aikoihin. Osallistujilla on mahdollisuus koulun jälkeen tutustua HKV:n

harjoitusryhmiin ja halutessaan liittyä toimintaan mukaan.

Toiminta tapahtuu harjoituksissa

Aikuisurheilijat sekä kehittävät fyysisiä ominaisuuksiaan että harjoittelevat lajitekniikoita. Sanotaan, että fyysisiä ominaisuuksia voi kehittää ainakin vuosikymmenen ajan, vaikka aloittaisi määrätietoisen urheilemisen vasta keski-iässä. Koskaan ei ole myöhäistä aloittaa aikuisurheilua!

HKV:n aikuisurheilijat harjoittelevat eri lajeja kokeneiden valmentajien johdolla sekä toisaalta harjoitusryhmissä, joissa treenataan yhteisvoimin. Ulkopuolisista valmentajista aikuisurheilijoita ovat vuonna 2024 valmentaneet Auli Marttinen pikajuoksun kilparyhmää, Tommy Ekblom keskimatkan juoksijoita ja Christer Sundqvist kilpakävelijöitä. Lisäksi kalevankisaurheilija Minka Nurro on ohjannut keihäänheitäjiä. Säännöllisiä harjoituksia on avoimella pikajuoksurhymällä, joka sopii aloittelevalle pikakiiturille, loikkaryhmällä, jossa tehdään monipuolisia loikkaharjoituksia, ja urheilukoululla, jossa harjoitellaan viikoittain vaihtuvan lajin tekniikkaa. Lisäksi hypätään seivästä, heitetään kiekkoa ja moukaria, työnnetään kuulaa, juostaan aitoja ja tehdään toisinaan ottelumaisia harjoituksia. Pieniä kisoja järjestetään jonkin verran, mutta pääkaupunkiseudulla niitä on tarjolla muutenkin paljon. Kisata voi, kun on seuran jäsen ja hankkii Suomen urheiluliiton lisenssin. Pikkukisoissa voi kilpaileminen onnistua ilman lisenssiäkin, mutta silloin tulokset eivät jää tilastoihin. HKV:n aikuisurheilijoista osa haluaa harrastaa ja käydä vaikka pikajuoksureeneissa kerran viikossa. Osa harjoittelee lähes ammattimaisesti, ja huiput käyvät EM-kisoissa ja MM-kisoissa tavoittelemassa arvokisamitaleita.

HKV toinen SAUL-Malja -pistekilpailussa

Valtakunnallisesti HKV:n aikuisurheilijat sijoittuivat tänä vuonna toiseksi Suomen Aikuisurheiluliiton (SAUL) pistekilpailussa Jyväskylän Kenttärheilijöiden jälkeen. Pisteitä saavat kuusi parasta kilpailijaa tai joukkuetta aikuisurheilijoiden monissa SM-kisoissa, kesä- ja hallikisojen lisäksi esimerkiksi polkujuoksun SM-kisoissa, SM-viesteissä ja moniotteluiden SM-kisoissa.

Eri-ikäisten tulosvertailu

Aikuisurheilussa on käytössä laskukaavat, joilla eri-ikäisten ja eri lajeissa kilpailevien tuloksia voidaan verrata keskenään. Kun viime vuoden parhaita aikuisurheilutuloksia verrattiin Suomessa, nousi 60-vuotiaissa kilpailevan Petteri Kilpisen 3000 metrin tulos 9.56,59 miehissä kahdenneksitoista. Se vastaa 30-vuotiaana tehtyä tulosta 8.05,69 ja jää pisteissä vain hieman esimerkiksi 36-vuotiaan Lassi Etelälalon keihästulokselle 84,67 (ikäkorjattuna 89,63). Naisissa paras

kisaveikko oli 45-vuotiaissa kilpaileva Katja Blunden. Hän juoksi 800 metrillä ajan 2.15,78 – joka vastaa ikäkorjattuna aikaa 2.04,81. Blunden teki naisista viime vuoden kuudenneksi parhaan tuloksen maassamme. Kärjessä olivat Lotta Harala, Laura Manninen ja Sara Lappalainen.

Kiinnostuitko aikuisurheilusta? Tule kokeilemaan harjoituksia!

Lisätietoja: Mika Siimes, mika.siimes@otava.fi

Kuvat: Mika Siimeksen arkisto

Vauhdikasta luettavaa!

28⁹⁵

Ratakierros
MIIKA NOUSIAINEN

Kuinka vaikeaa onkaan vahvistaa samaan aikaan takareisiä ja itsetuntoa? Nousiaisen hilttöman hauska romaani on tarkkanäköinen kuvaus kahden vuoden juoksuharjoittelusta.

Vaihtoehto vaihtelee myymälöittäin. Katso myymäläkohtainen saatavuus suomalaisen.com:ista.

OTAVA
SUOMALAINEN

Lahja KAUPPA

INTERSPORT
EASTON

JUHLATUNNELMIA...

HKV:n kultaisella ansiomerkillä palkittiin (vas.) Mikko Pulkinen, Eero Saleva, Eero Toivanen, Aki Nummela, Juha Teräväinen, Roni Ollikainen ja Moona Latvala.

Sibelius-lukion Jazz-trion pojat olivat mainiossa vedossa.

HKV:n toiminnanjohtaja Reijo Siitonen vastaanottaa puheenjohtaja Janne Hirstolta SUL:n kultaisen ansiomerkin.

OHJELMA

18.00
Ovet auki ja tervetuloilla
HKV:n lippu ja avaussanat,
Tuomas Raja ja Janne Hirsto
Kunniapuheenjohtajan tervehdys,
Seppo Martiskainen

Ruokailu alkaa
Musikkia,
Sibeliuslukion Jazz-trio
Huomionsortukset
Vapaata seurustelua ja baari auki

23.30
Tilaisuus päättyy

Roni Ollikainen toi HKV:n lipun juhlasaliin.

Anna Ilomäki ja Pia Pihlavisto (o.s. Lautala) viihtyivät.

Juhlaillassa viihtyivät myös Mikael Fogelholm, Veli-Matti Salmenkylä ja Kimi Aalto.

HKV:n kunniapuheenjohtajan Seppo Martiskaisen tervehdys.

Kuvat: Pekka Ylimutka

Kuvassa (vas.) Saara Hirsto ja HKV:n historialliset naispuheenjohtajat Maarit Ovaska ja Kaisa Peutere.

Rehtorin kaksoiselämä kisakommentaattorina

Tuomas Rajan päivät täyttyvät koulun johtamisesta ja yleisurheilun seuraamisesta kellon ympäri

Miten valmistautua olympialaisten kymmenen päivän puhemaratonille? Sen tietää Ylen asiantuntijana toimiva Tuomas Raja, kaikkien kisaveikkojen tuntema Tuokki kymmenien kisojen kokemuksella. Kaiken perustana on vahva ennakkotyö, joka on kirjattu sinisiin ruutuvihkoihin.

Pohjois-Haagan yhteiskoulun ala-aulan lasivitriineissä kimaltavat sadat pokaalit: oppilaiden tuliaisesta kotimaisista ja kansainvälisistä urheilukisoista. Kirkkaimmat tähdet ovat lahjoittaneet seinille ripustetut pelipaidat. Näitä aarteita rehtori Tuomas Raja esittelee ylpeänä, sillä onhan

siinä muistojen kokoelma hänen 40-vuotisen uransa varrelta. Kisaveikoille Pohjois-Haagan yhteiskoulu on tuttu joulujuhlista, joiden seremoniamestarina Tuokki on häärennyt samaiset vuosikymmenet. Sujuvasti soljuvaa puhetta on kuultu myös Eltsun kisojen kuuluttamosta. Askel kerrallaan puhe-työläisen ura on ottanut kierroksia. Ensin Ylen asiantuntijaksi radioon ja sitten televisioon.

Mistä mutkaton esiintymistaito kumpuaa? Oliko hän jo lapsena mikrofoni kädessä heiluva lapsi? Tuokki naurahtaa kysymykselle ja kertoo olleensa ujo jännittäjä, joka pelkäsi men-
nä luokan eteen esiintymään.
– Kipsi murtui HKV:n leireillä, kun val-

mentaja Tero Selvinen innosti meitä kehittämään ohjelmanumeroita, joissa kaikki pääsivät esiintymään. Samalla innolla halusimme esittää tekelemme seuran joulujuhlissa. Siirtyminen juhlasalin lavalle karisti ujouden. Kiitän siis HKV:n hienoa nuorisotyötä esiintymistaitoni kehittämiseksi, hän sanoo. Teron perinteitä hän vaali kymmenillä itse vetämillään leireillä.

Yritämme yhdessä muistella Tuokin ensimmäistä tv-keikkaa asiantuntijana. Päädyimme vuoteen 1993 Eltsun nuorisokisoihin. Silloin selostaja Kari Tyni pyysi häntä avustajakseen Nelosen välittämiin kisoihin. Tuokki muistaa, että muuan Arsi Harju oli siellä työntämässä kuulaa. Varsinaisen yllätyksen Tuokki koki vuonna 2011, kun Ylen tuottaja Hans Grönqvist soitti kesken koulupäivän ja pyysi juttelemaan.

– Lähdin heti Pasilaan tapaamaan häntä ja toimittaja Jarmo Lehtistä. He tiedustelivat halukkuuttani asiantuntijan tehtävään. En oikein tiennyt, oliko se työhaastattelu vai mikä, hän kertoo ihmetelleensä.

Seuraavana päivänä he tarjosivat sopimusta, ja radioura alkoi Lapinlahden Eliittikisoista. Samana kesänä Tuokin ääni kuului Etelä-Koreasta Daegusta yleisurheilun MM-kisoista.

Daegun jälkeen Tuokki on lentänyt länteen, itään ja etelään. Nyt on muistojen kirjassa kuudet EM-kisat, seitsemät MM-kisat ja neljät Olympialaiset. Autolla ja junalla on taitettu kilometrejä, kun on matkattu 14 kertaa Kalevan kisoihin ja SM-viesteihin sekä lukemattomiin muihin Ylen välittämiin kisoihin. Mikrofoniin ääressä vietettyjä tunteja ei osaa kukaan laskea.

Siniset vihkot

Asiantuntijan työ ei rajoitu pelkästään selostamossa vietettyihin hetkiin. Valmistautuminen on ympärivuotista puuhaa. Ja nyt päästään niihin sinisiin ruutuvihkoihin, joita Tuokki Pariisin olympialaisissa vilautteli, kun toimittaja Petra Manner kävi kisojen selostamossa kyselemässä kolmikolta etukäteisvalmisteluista. Kimmo Porttila käytti erivärisiä tusseja maatunnuksina, Johannes Oikarinen

piti edellisenä iltana saadut lähtölistat järjestyksessä ja Tuokin kädessä oli suuri vihko, jossa jokaiselle lajille on oma aukeama.

Sininen vihko tehdään kaikkiin kisoihin. Sen sivuille kertyy kopioita maailman kärkituloksista, Tuokin omin käsin kirjoittamia pätkiä yksittäisen urheilijan ominaisuuksista, valmentajista ja lajin erityispiirteistä. Tiedon hankinta on ympärivuotista työtä. Ei iltaa, ettei Tuokki viimeistään yöpuulle käydessään vilkaisisi kännykkään ja tsekkaisi päivän yleisurheilu-uutisia maailmalta. Jos uusi kiinnostava nimi löytyy, alkaa googlaus syvemmän tiedon saamiseksi.

– Aina löytyy joku juttu kansainvälisestä lehdestä, jonka tärkeimmän annin kirjoitan muistiin.

Lajiaukeaman teko on hitaasti etenevää puuhaa, sillä välillä Tuokki sanoo havahduttavansa etsimään tietoa yhdestä urheilijasta parin tunnin verran, eikä homma etene mihinkään. Mutta aina ennen kisojen alkua vihko on valmis pakattavaksi mukaan. Vihkojen sisällöstä ottaa selvää vain Tuokki, sillä sivuja täydennetään lukuisin pikkumerkinnoin vielä kisoja edeltävänä iltana. Vihko otetaan mukaan selostamoon, mutta sen paikka pitäisi olla pöydän alla. Sillä sisältö on pakattu Tuokin päähän, ja kovinkaan usein sitä ei ennätä kurkkia lähetyksen aikana. Suoran TV-lähetyksen aikana fokus on pidettävä ruudussa eli katsojille tarjottavassa kuvassa. Ei siinä enää lähdetä googlaamaan tai vihkoja selaamaan.

– Radiotyö on ihan toinen juttu. Silloin katsotaan koko ajan kentälle ja ollaan kuulijan silmät reaaliajassa. Telkkarissa minulle tuottaa välillä ongelmia pysyä siinä kuvassa, kun samaan aikaan muissa lajeissa tapahtuu jotain merkittävää, Tuokki tunnustaa.

Tärkeintä on kuitenkin löytää puheeseen rytmi ja kolmikon vuorottelu. Keskinäinen kemia on kaiken a ja o.

– Se on onneksi toiminut erinomaisesti kaikissa kisoissa.

Yönnet jäävät minimiin

Moni saattaa ajatella, että parin viikon matka Olympialaisiin tarjoaa mahdollisuuden myös kisakaupunkiin tutustumiseen. Tuokki naurahtaa kertoessaan, että Pariisin reissun jälkeen jotkut kysyivät, että löysitkö sieltä ihania ruokapaikkoja? No, kerrotaanpa, millaiselta Tuokin normipäivä näytti viime kesän arvokilpailuissa. Aamiainen klo 7.00, lähtö metrolla stadionille, valmistautumista lehdistökeskudessa ja sieltä Ylen haastattelupisteeseen

ennakoimaan päivän tapahtumia. Matka jatkuu vauhdikkaasti kohti selostamoa, sillä ollaanhan suorassa lähetyksessä. Sillä matkalla voi tapahtua myös kommelluksia, kuten Roomassa kesäkuussa. Italian presidentti oli tulossa katsomaan kisoja, ja Tuokki jäi jumiin sulkeutuneiden ovien taakse. Aikaa kului, mutta vihdoin jollain ihmeen turvalla yksi turvallisuuspäällikkö armahti ja päästi miehen jatkamaan juoksuaan.

Klo 10.00 alkavia alkukilpailuja selostetaan pitkälle iltapäivään ja taas kiirehditään haastattelupisteeseen yhteenvetoon ja illan ennakointiin. Sitten metrolla hotelliin, ruokaa, suihku ja illan lajien valmistelu. Toivottavasti aika riittäisi vartin päikkäreihin.

Alkuillasta taas metroon, lehdistökeskukseen, ennakkohaastatteluun ja selostamoon. Kun kisa päättyy, täytyy vielä kaivaa päästä muutama ajatus yhteenvetohaastatteluun. Ja viimein metroon, kebab-ateria hotellin kulmakuppilassa. Se siis niistä Pariisin gourmetravintoloista. Hotellihuoneeseen päästyä ryhdytään tutkimaan seuraavan päivän lähtölistoja, jotka Tuokki järjestelee huolellisesti sinisen vihkon lajiaukeamille. Sitten noin neljän tunnin yöunille. Ja aamulla sama rumba käyntiin.

– Joskus koko kisareissusta jää mielikuva, että lähtiessä laukku heitettiin hihnalta lentokentällä ja kotiin palattaessa se otetaan pois hihnalta. Toipumisaikaakaan ei ole, sillä rehtorin työt kutsuvat jo seuraavana aamuna.

Tuokki ei kuitenkaan valita, sillä hän rakastaa tätä työtä. Tarjoaahan se mittamattoman määrän ainutlaatuisia elämyksiä. Urheilun huippuhetkien ohella hän nauttii kohtaamisista lehdistökeskuksissa. Siellä tapaa kaikkien maiden selostajat ja kommentaattorit, joiden joukossa on lukuisia entisiä legendoja. Erityisen mukava juttukaveri on muun muassa keihäänheitäjä Steve Backley. Hänellähän on niin hyviä muistoja Suomesta. Kommentaattoriuran varrelle on matkunut käsittämättömän hienoja hetkiä, joista on vaikea nostaa sitä kaikkein sykkähdyttävintä.

– Usain Boltin hurjat juoksut ovat tietysti unohtumattomia, mutta kyllä David Rudishan Lontoon 800 metrin maailmanennätys 1.40,91 oli käsittämättömän kova. Aivan häkellyttävä muisto Tokion 2021 juoksuradalalta on se, että joku voi juosta 400 metrin aidoissa 45:llä alkavan ajan. Norjan Karsten Warholmsen teki, 45,94 ja vielä ilman yleisöä! Meitä silminnäkijöitä oli aika vähän.

Mutta ei unohteta suomalaisiakaan. Topi

Raitasen ja Wilma Murron kultamitalit Münchenin EM-kisoista nostivat tunteet pintaan.

– Se Wilman flow, kun hän jo voitettuaan jatkoi ja ylitti vielä 485! Oli huikea veto! En myöskään voi unohtaa Reetta Hurskeen EM-voittoa Madridin hallikisoissa viime vuonna. Sen tosin jouduimme todistamaan Pasilan selostuskopista, Tuokki harmittelee.

Positiivisuuden kautta

Paljon on vuosien varrelle sattunut urheilijoiden epäonnistumisia, mutta Tuokki ei suostu ruoskimaan heitä, sillä tässä ajassa on riittävästi kyynisyyttä. Hän ei myöskään osta ajatusta, että Pariisiin lähetettiin joukkueellinen turistija

– Kaikki yleisurheilijat olivat paikkansa ansainneet, sillä jokaisella oli takanaan valtava määrä työtä. Kun esimerkiksi liikutu Tokion kisoissa Sara Lappalaisen 800 metrin juoksusta, minua moitittiin julkisuudessa. Mutta satuin tietämään, minkä taipaleen Sara ja hänen valmentajansa Ari Suhonen olivat yhdessä vaikeuksien kautta rämpineet. Olen itsekin valmentanut, joten tiesin, mistä puhuin. Olen myös tunteellinen ihminen, joten liikutan helposti. En pidätte, sillä haluan koko ajan olla oma itseni.

Tuokki osaa odottaa, että aina välillä rapa roiskuu, ja kaikki eivät hänen kommentointitylistään pidä. Jokaisella on oikeus mielipiteisiinsä ja kriittinen arvostelu kuuluu tähän hyvinkin julkiseen tehtävään. Positiivista palautetta tulee kuitenkin sen verran paljon, että se auttaa jaksamaan väsymyksenkin hetkellä. Viime aikoina Tuokki on saanut taas julkisuutta, kun hänen ensi kesänä tapahtuva eläköitymisensä rehtorin virasta tuli esille. Hän olisi halunnut liittyä ikilomaisten joukkoon hissun kissun, mutta Ilta-Sanomien toimittaja huomasi hänen seuraajansa hakuilmoituksen. Laakerilleen hän ei aio jäädä lepäilemään, sillä työt Ylellä jatkuvat edelleen. Paljon muutakin on mielessä, sillä hän haluaa toki hyödyntää ammattitaitoansa. Aiotko siis palata valmentajaksi? Tuokki naurahtaa ja toteaa, että sen näkee, kun eläkeläisen arki koittaa.

– Kirkuen en mihinkään ilmoittaudu, mutta kenties.

Teksti: Kaisa Peutere

HKV:n nuoret MM-kilpailuissa Perussa

Elokuussa Perun pääkaupungissa Limassa järjestetyissä yleisurheilun U20 MM-kilpailuissa oli HKV:lla mainio edustus: Elle Ceder, 17, Siiri Siirtola, 19 ja László Merényi, 19. He edustavat lajeja - naisten 800 m ja pika-aidat sekä miesten 100 m - joissa on Suomesa menty viime vuosina vahvasti eteenpäin sekä kärjen että tason osalta. Kaikilla kolmella lahjakkaalla urheilijallamme on kunnianhimoiset tavoitteet urheilu-urallaan.

Haastattelut: Erkki Hirvonen

Elle Ceder/kuva: SUL Tapio Nevalainen

Ellelle oma ennätys MM-välierässä

Elle Ceder on syntynyt Keravalta ja suvussa on HKV-perinteitä. Ikäänsä nähden, Elle täyttää vuoden lopussa 18 vuotta, hän on saavuttanut jo paljon meroittejä, mm. useita ikäluokkansa Suomen ennätyksiä. Tänä vuonna Limassa juostu kasin ennätyskin 2:05,36 alittaa yli puolella sekunnilla 17-vuotiaiden SE:n, mutta niukasti tämän kalenterivuoden puolelle ajoittuva syntymäpäivä siirtää ennätystavoittelun 19-vuotiaiden sarjaan (Tytti

Rehon jo 1995 juoksema SE on 2:04,26).

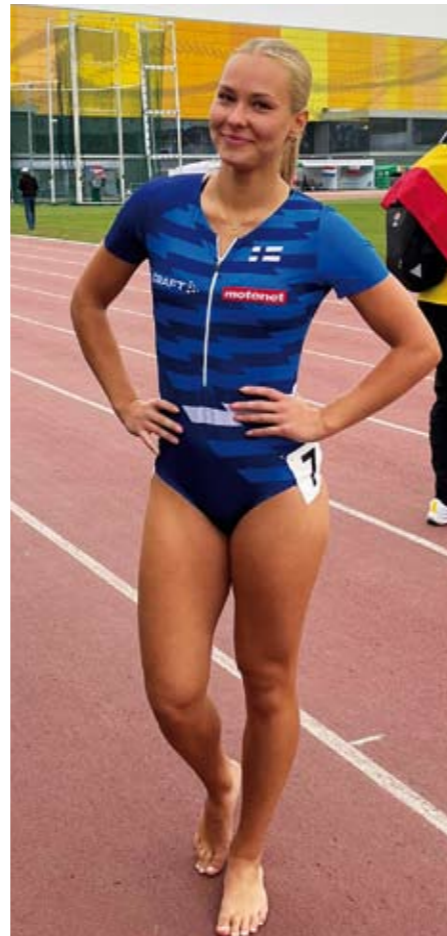
-Päädyin toisella luokalla vanhempieni ohjaamana yleisurheilukouluun harastettuani ensin taitoluistelua usean vuoden. Juostuani muutamat nappulamaastot huomattiin, että minulla on hyvät ominaisuudet kestävyysjuoksuun. Olen myös rakenteeltani hyvin samanlainen kuin isoisäni HKV:ssa juossut Keijo Ceder, joka oli myös hyvä kasin juoksija. Lapsena yleisurheilu oli kuitenkin enemänkin harrastus kuin kilpaurheilu.

-Tähän mennessä yleisurheilussa on parasta tietysti ollut onnistumiset sekä tunne itsensä ylittämistä. Yleisurheilu on tuonut minulle myös paljon läheisiä ihmisiä ja parhaita kavereita. Olen myös kaikilla leireillä ja nuorten arvokisamatkoilla päässyt olemaan osa suurempaa yhteisöä. Huippu-urheilu ei olisi huippu-urheilu ilman vastoinkäymisiä, joten on niitäkin kohdalleni osunut. Loukkaantumisia on mahtunut melkein joka kauden vähintään yksi.

Olli Pulkkanen on valmentanut minua käytännössä siitä lähtien kun siirryin HKV:hen 2020. Yhteistyömme on sujunut oikein hyvin. Näemme viisi kertaa viikossa ja viestittelemme aktiivisesti, joten Olli on hyvin läsnä harjoittelussani.

-Näen itsessäni paljon potentiaalia sekä lähivuosille että myös vähän pidemmälle. Voisin jopa nähdä itseni vuoden 2028 olympialaisissa. Juoksumatkatni tulevat varmasti tulevaisuudessakin olemaan 400, 800 ja 1500 metriä, mutta todennäköisesti harjoittelu ja kilpaileminen painottuu selkeästi 800 metrille.

Opiskelen tietysti urheilumisen ohessa, ensi keväänä kirjoitan ensimmäisen keran, ja valmistun 2026 keuhällä.

Siiri Siirtola/kuva: Siiri Siirtolan arkisto

Siiri Siirtola - tavoitteena ehjä kausi ja EM-kisat

Neljä vuotta sitten tein haastattelun Siirin isosiskosta Annista, ja samalla esittelyssä oli koko urheileva HKV-perhe, äiti Anna Suurnäkki, jonka 400 m aitajuoksun ennätys on 56,76, isä Timo Siirtola, jonka 110 m aitajuoksun ennätys on 14,00, ja tyttäristä Annin lisäksi Peppi ja jo tuolloin T15-sarjassa vauhdikasta nousua tekevä Siiri.

-Olin aina ollut urheilukentillä perheen mukana ja katsomassa sisarusten urheilkisoja, joten halusin itsekin kisata. Aloitin yleisurheilun kolmannella luokalla, ja

harrastin silloin myös telinevoimistelua. Valitsin yleisurheilun, koska yritin päästä telinevoimistelussa kilparyhmään, mutta en tullut valituksi. En ehkä tietoisesti valinnut aitajuoksua, mutta aloin pärjätä pika-aidoissa parhaiten 14-15 -vuotiaana, joten jatkoin aitojen treenaamista muiden lajien rinnalla. -Parasta yleisurheilussa on ollut kehittyminen, kisaaminen ja ihmiset. Se, että näkee joka vuosi oman harjoittelunsa tuloksen ja usko omaan tekemiseen kasvaa. Myös nuorten arvokilpailut ovat olleet ihan huikeita kokemuksia. Tavoitteenani on toki aina ollut aikuisten arvokisat ja niissä pärjääminen. Pieniä, harjoittelua häiritseviä loukkaantumisia on aina välillä tullut. Viimeisimpänä oli vuosi sitten takareiden ongelmat, jotka ovat jatkuneet kipuiluna tähän asti, sekä viime keväänä treenikautta keskeyttänyt akillesjänteen tulehtuminen. Olen kuitenkin selvinnyt vammoista ja päässyt kisakaudelle tekemään tulosta. Tästä kaudesta olen erityisen ylpeä, sillä en juossut piikkareilla yli kuukauteen kevään lopulla ja tein silti ennätysparannuksen ja sain MM-kisapaikan. MM-kisojen tulos ei tosin miellyttänyt, jäin sadasosan finaali-paikasta, mutta se oli silti hyvä kokemus. -Valmennussuhde isän kanssa on oikeastaan aika optimaalinen. Valmentajalle voin kertoa kaikesta ja harjoittelua voi mukauttaa helposti. Isä on myös rauhallinen valmentaja eikä meillä käytännössä mene koskaan sukset ristiin. Tavoitteeni ensi vuodelle on alle 23-vuotiaiden EM-kisoissa, ja aikatavoitteena alittaa 13 sekuntia. Tänä vuonna tein ennätykseksi 13,28. Aikatavoitteen saavuttamisen edellytyksenä on ehjä treeni- ja kilpailukausi. 2020-luvun lopulla tavoitteena on olympialaiset ja sen edellytyksenä kovien aikojen saavuttaminen. Urheilun ohessa käyn vielä lukiota nelivuotisena, kirjoitin nyt syksyllä kaksi ainetta, ja keuhällä kirjoitukset jatkuvat ja valmistun ylioppilaaksi. Lukeminen on vienyt paljon aikaa arjesta ja jonkin verran voimia harjoittelustakin, mutta sen mukaan on muokattu ohjelmaa ja kuormitusta.

László Merényi - jalkapalloilijasta pikajuoksijaksi

Yleisurheilussa täydestä tuntemattomuudesta noussut László Merényi on ollut HKV:lle vuoden 2024 suuri ilonaihe, niin persoonana kuin urheilusuorituksiltaan. Lászlólla oli ennen vuotta 2024 kaksi merkintää Tilastopajan tilastoissa. Lokakuun 1.päivänä 2018 hän juoksi Hel-singin koulujen yleisurheilumestaruuskilpailuissa Eltsussa 13-vuotiaiden poikien

László Merényi/kuva: SUL Tapio Nevalainen

sarjassa 100 metrin alkuerän ja finaalisissa mestaruuteen ajalla 12.84. Seuraavat merkinnät ovatkin viime hallikaudelta, jolloin kilpailu kilpailulta 60 metrin aika koheni lopulta tulokseen 6.87 ja samalla 19-vuotiaiden Suomen mestaruuteen. Kesällä 100 metrin ennätys muuttui numeroihin 10.45, tuli myös oman sarjan Suomen mestaruus ja kisapaikka MM-Peruun. Potentiaalia oli kovempiinkin aikoihin, sillä Jämsän pikajuoksukarnevaaleilla syntyi mahtava tulos 10.27, ja ennätyskelpoisuuden siltä vei vain hieman liikaa puhaltanut myötätuuli (+ 2,3 m/s). HKV:n historiassa on takavuosilta tuttua, että toisesta lajista on siirrytty yleisurheiluun, pikajuoksussa kirkkaimpana tähtenä Lauri Tarastin pesäpallosta 1960-luvulla löytämä Raimo Vilén, joka 1972 sivusi Euroopan ennätystä käsiajalla 10,0. Lászlón tausta on epätavallisempi, sillä hän pelasi viisivuotiaasta lähtien jalkapalloa HJK:ssa ja myöhemmin Käpylän Pallossa. Murrosiässä alkanut vamma-kierre esti välillä kokonaan pelaamisen ja peliurasta tuli rikkonainen ja turhauttava - lopettamis päätös oli vain ajan kysymys. Märskyn jalkapalloilijoiden 30 metrin testitreeni lokakuussa 2023 ”muutti kaiken”. Lászlón ystävä pikajuoksija Rado Lindberg ehdotti myös sadan metrin ko-keilemistä. Valokennot asetettiin paikoilleen ja lenkkareilla juostuna aika 11.62 sai paikalla olleen myös HKV:n urheilijoita valmentavan HAA:n (Helsinki Athletics Academy) valmentajan Harri Laihon

innostumaan Lászlón potentiaalista ja jo seuraavalla viikolla hän oli mukana yleisurheiluharjoituksissa.

-Muutos on ollut hämmästyttävän nopea, ja arvioni hänen kehityksestään menivät alakanttiin. Kulmikas, lyhyen askeleen ja matalan juoksuasennon juokseminen on muuttunut pikajuoksijan korkeampaan juoksuasentoon ja askel on pidentynyt. Juoksijan pitää myös itse aistia mikä on hänelle luontevin asento juosta. Lászlón erityinen valtti on voimantuotto-kyky, kertoo Harri Laiho. - László on fiksu kaveri, jolla on oikea asenne ja innostus sekä valtava halu oppia uutta ja kehittyä. Sen varaan on helppo rakentaa seuraavaa harjoitus- ja kilpailukautta.

László komppaa valmentajansa sanomaa: -Täysin erilaiseen lajiin sopeutuminen, vaikei se ole ollutkaan helppoa, on koitunut huikeaksi kokemukseksi ja olen oppinut todella paljon uutta itsestäni, niin radalla kuin sen ulkopuolellakin. Ensimmäinen vuosi oli täynnä onnistumisia ja epäonnistumisia, ja kaikki tämä kertynyt kokemus toivottavasti auttaa ylittämään seuraavalle kaudelle asetetut tavoitteet. -HKV otti minut vastaan avosylin, ja niin johtokunta, valmentajat kuin seura-toveritkin saivat oloni heti kotoisaksi. Olenkin kehunut jo pitkään kisoissa ja harjoituksissa vallitsevaa yhteishenkeä. Seurakavereiden jatkuva kannustus sekä tuki niin ilossa kuin surussakin on ollut minulle todella merkityksellistä.

Ajankohtaisia asioita puidaan vielä lenkin jälkeenkin Pirkkolassa kahvikupin ääressä. Kuvassa (vas.) Seppo Hiltunen, Jarmo Nikitin, Hannu Havas, Matti Veikkolainen ja Henrik Lilius. Kuvasta puuttuu Ilkka Toroi. Hannun ja Henrikin valmistuksesta vastasi Harri Palmu, ja muiden Lauri Tarasti. Hannu siirtyi 19-vuotiaana Pertti Helinin ryhmään.

Viiskytlukulaisten ryhmä tapaa edelleen

HKV:lla on useita takavuosien urheilijaryhmiä, jotka kokoontuvat tapaamisiin. Yksi aktiivisimmista on varmasti seiskakymppisten HKV:n juoksijoiden porukka, joka tapaa edelleen viikoittain tiistaisin Pirkkolan ja Paloheinän maisemissa kävelylenkillään.

-Yhteisen kuntosaliharrastuksen aloitimme 2000-luvun alussa keskuspaikkana Töölö Gym, ja kolme vuotta sitten siirryimme ulkoliikuntaan, ker-
to ryhmän puuhamies Hannu Havas, jolla on vuosilta 1969-73 harvinainen viiden Suomen mestaruuden putki 16-20-vuotiaiden ikäluokista 100 metrillä,

pikaviestissäkin kolme mestaruutta vuosilta 1969-71.

Ryhmää yhdistää tietysti samanikäisyys, ja sysäys tälle jutulle tuli HKV:n 115-vuotisjuhlaillallisella, kun istuin samassa pöydässä vuoden 1969 16-vuotiaiden sarjan pikaviestin Suomen mestareiden kanssa. Joukkueessa juok-
sivat Hannun lisäksi Seppo Hiltunen, Jarmo Nikitin ja Matti Veikkolainen. Hieman eri kokoonpanoilla tuli mestaruuksia muinakin vuosina, mutta vuosi 1969 on tässä heitä kaikkia yhdistävä tekijä. Kuntosaliryhmässä olivat mukana myös kaksi edesmennyttä Ristoa,

Jäntti ja Sinkkilä. Kävelylenkeille siirtymisen jälkeen mukaan tulivat Ilkka Toroi ja Henrik Lilius. -Pakko tietysti todeta, että SM-mestestyksemme tulivat juniorisarjoista, minulla taitaa olla ainoa yleisen sarjan mitali, pikaviestin hopea vuodelta 1976, muistelee Hannu.

Haastattelu: Erkki Hirvonen
Kuva: Hannu Siikamäki

Elämäntyö yleisurheilun hyväksi

Rolf Haikkola 1927-2024

Rolf Haikkola in memoriam

...siinä hän seiso, eleettömänä, hymyilevänä, kello kädessä, ja antoi merkin, ja me juoksimme vedon ja seuraavat vedot, ja yritimme arvata kuinka monta näitä tulee ja millä vauhdilla ja miten ne voi kestää...

Paikka oli Eltsun kenttä tai Stadionin takana oleva pitkä katu, tai urheiluopiston luminen maantie tai eksottinen paikka jossakin ulkomailla palmujen katveessa. Rolle kertoi mitä tehdään, ja me luotimme häneen aina.

Rolle eli urheilulle koko suurella sydämellään. Oman huippu-urheilu-uransa jälkeen hänestä tuli loistava valmentaja ja sen jälkeen maailmallakin arvostettu urheilujohtaja.

Meille kisaveikoille hän oli samalla luonteva ja mukava seuraveri. Hyvin monelle hän oli myös tärkeä isähahmo, jolla oli sekä suora selkä ja selvät mielipiteet että kyky ymmärtää, joustaa ja auttaa.

Kiitos Rolle.

Eltsu ei ole enää entisensä ilman Sinua, mutta yritämme pärjätä.

Kaikkien kisaveikkojen puolesta
Pekka Juutilainen
5.11.2024

Kuva: Taija-Leena Lönnberg

Kisa-Veikko -lehden 1/1966 kansikuva. Rolle on Keijon pulssilla. Kävi lopulta niin, etteivät kumpikaan, ei Karski-Keijo eikä Parta-Pekka, päässeet Budapestin EM-kilpailuihin, vaikka molemmat tekivät kesällä mm. omat ennätyksensä 1500 metrillä. Budapest oli suomalaisille suuri pettymys, ensimmäiset mitalittomat EM-kisat, mutta samalla tulevan menestyksen alkusysäys.

Budapestiin! Nämä herrat Keijo Ceder, Rolf Haikkola ja Pekka Juutilainen matkustavat Budapestiin pääsiäisleirille, jonka toteutumista Kisa-Veikon ilmoitukset tässä numerossa tukevat. Samat herrat nähtä-
neen Budapestissa myös syyskuussa EM-kisoissa.

KISA-VEIKKO 1/1966

Seurasiirtoja

Loppusyksy ja vuodenvaihe on yleisurheilun seurasiirtojen aikaa. Normaalisti Kisa-Veikkojen liikehdintä seurasta pois päin on hiljaista eikä tulijoitakaan ole jonoksi asti ollut. Tämä syksy oli kuitenkin aiempaa vilkkaampi, liikehdintää tuli molempiin suuntiin. Syitä seurasiirtoihin on monenlaisia. Yleensä muutto työn tai opiskelun takia tekee siirtymisen järkeväksi vaikkapa helpommin saavutettavien harjoituspaikkojen tai seuran tarjoaman valmennuksen takia. Iso menetyksiksi HKV:lle oli Topi Raitasen muutto Ouluun ja samalla vaihto Oulun Pyrintöön väreihin. Topille kiitokset kuluneista menestyksien täyteisistä vuosista ja lisää Euroopan mestaruuksia! Seurasta poistuivat myös keihäänheittäjä Olivia Hämäläinen ja aikuisurheilija Markku Tervo.

Seurasiirtokaavakkeen Kisa-Veikkoihin päin täytti moni urheilija. Pikajuoksija Jandeh Jallow palaa Oulusta takaisin HKV:n riveihin. Lotta Suvirannan valmennettavat Maija Jussila ja Erin Karjalahti vahvistavat myös omalla panoksellaan HKV:n juoksuvoimaa. Kävelijä Sajan Irincheev siirtyy seuraan Espoon Tapiosta uudistaen näin HKV:n lajivalikoimaa. Muutama vuosi takaperin HIFK:n väreihin siirtynyt pituushyppääjä Venla Reunanen tekee come backin. Muita tulijoita ovat Ilona Heikkilä (seiväshyppy) sekä juoksijat Tessa Herranen ja Lotta Haarahiltunen.

Otto Raja-aho HKV:n uusi nuorisopäällikkö

Kisa-Veikkojen nuorisopäällikkönä aloitti lokakuussa Otto Raja-aho. Hän on kotoisin Ähtäristä ja toiminut pääasiassa yleisurheilun parissa kotiseudullaan Etelä-Pohjanmaalla, Jyväskylässä ja viimeisimpänä Kuopiossa. Vankkaa kokemusta löytyy yleisurheilusta laajasti nuorisoyleisurheilusta aikuisiin. Otolla on opintoja liikuntaneuvojan ja urheiluhierojan koulutusten lisäksi myös Jyväskylän yliopiston liikuntatieteellisestä tiedekunnasta.

”Odotan innolla toimimista Suomen perinteikkäimmässä yleisurheiluseurassa ja haluan nähdä millaisia kehitystoimenpiteitä saamme aikaan. Tavoitteena on liikuttaa lapsia ja nuoria yleisurheilun parissa entistä laajemmin ja laadukkaammin”, Otto toteaa. Yleisurheilu kaupungistuu koko ajan ja Helsingin laaja ja monipuolinen väestöpohja mahdollistaa monenlaisen toiminnan. HKV toivottaa Oton tervetulleeksi seuraan ja tutustumaan Helsingin ja seuran toimintaympäristöön ja -kulttuuriin. Ja varsinkin yleisurheilun parissa toimiviin ihmisiin. Nuorisotoiminnassa on jo valmiiksi mukava meininki päällä ja uskomme että Otto pääsee tehtävässään hyvin liikkeelle.

HKV:n johtokunta 2024

Puheenjohtaja

Janne Hirsto, 040 8644597, janne.hirsto@nordea.com

Varapuheenjohtaja

Pekka Mäkelä, 050 5335140, pekka.a.makela@helsinki.fi

Muut jäsenet:

Ulla Helenius-Aro, ulla.helenius@gmail.com

Mika Siimes, 050 3398250, mika.siimes@nemokustannus.fi

Ismo Nikkola, 040 582 3656, ismo.nikkola@welho.com

Anu Laakso, 050 4232188, anuhelenalaakso@gmail.com

Jyri Wesanko, 050 572 9688, jyri@wesanko.fi

Roni Ollikainen, roniollikainen@gmail.com

Mikko Pulkkinen, mikko.pulkkinen@august.fi

Carita Riutta, carita.riutta@olympiakomitea.fi

Miika Nousiainen palasi radalle - MM-kilpailut takana, EM-kisat edessä

Kirjailija Miika Nousiainen kahden vuoden 400 metrin MM-projekti on nyt takana. Tästä prosessista syntyi myös ratkiriemukas, hyvin ”miikanoisiaimainen” kirjakin, Ratakierros (Otava 2024). Kirjassa on myös osuvaa yhteiskunnallista pohdiskelua mahdollisuuksien tasa-arvosta lasten ja nuorten urheilussa ja liikunnassa - toteutuuko se ja kenelle. Kirja on ehdolla Vuoden urheilukirjaksi.

Haastattelin kesällä 2010 Vaahteralehden tuoretta kisaveikkaa Miikaa, jonka kesän tavoite oli juosta aikuisurheilijoiden 35-vuotiaiden sarjassa 200 metriä alle 25 sekunnin. Se onnistuikin, käsiajalla 24,8, sähköajaksi jäi 25,38, joka on edelleen hänen ennätöksensä. Toki ymmärrettävästi, koska Tilastopajan lahjomattomissa tilastoissa vuoden 2010 jälkeen seuraava tulosmerkintä on vasta vuodelta 2023 sarjassa 50-vuotiaat.

Vuonna 2010 tuli menestystäkin, sillä Miika voitti HKV:n 35-vuotiaiden joukkueessa pikaviestin ja 4 x 400 metrin Suomen mestaruudet ja henkilökohtaisesti 200 metrin SM-pronssin.

Katosit yleisurheilutilastoista 13 vuodeksi. Mitä kaikkea noina vuosina teit?

-Siinä tuli perheenisäystä pariin otteeseen ja pikkulapsiaikana ei tainnut oikein riittää energiaa yleisurheiluun. Työrintamallakin oli kiireitä, sillä ilmestyi kirjoja ja tv-hommiakin oli jonkin verran sekä esiintyjänä että käsikirjoittajana. Urheilupuolella pelasin ja valmensin alasarjajalkapalloa ja harrastesählyssä ja koripallossa kävin myös. Jossain vaiheessa myös painonnostotreeneit tulivat mukaan.

Päätit vuonna 2022, että olet 400 metrin juoksun finaaliissa elokuussa 2024

Göteborgissa järjestettävissä maailman veteraanipurheiluliiton WMA:n MM-kilpailuissa. Mistä moinen iso päätös?

-Lähestyvät viiksempiset laittoivat miettimään tulevaisuutta. Nuoruuden yleisurheiluista oli kuitenkin sen verran hyviä muistoja, että päätin kokeilla vielä kerran ihan tosissaan. Harjoittelu ja kirjan kirjoittaminen kulkivat sitten hyvin yhdessä ja sain tuon kirjan varjolla treenata melko täyspäiväisesti. Kirja on nyt valmis, mutta nautin treenaamisesta ja aikuisurheilun hienosta hengestä niin paljon, että seuraava tavoite on ensi syksyn EM-kisat Madeiralla. Uskon pystyväni parantamaan aikaani vielä selvästi. Täytyy vain harjoitella viisaammin kuin aiemmin.

Haastattelu: Erkki Hirvonen
Kuva: Ari Paunonen

Sanni Soilampi/kuva: SUL Tero Turunen

Yleisurheilun TALO-hankkeella uusia matalan kynnyksen harrastustoimintoja

Suomen Urheiluliiton johtama kolmivuotinen Yleisurheilun TALO-hanke käynnistyi syyskuussa 2024. Hankkeen tavoitteena on luoda erilaisia matalan kynnyksen harrastustoimintoja, jotka lisäävät maahanmuuttajataustaisten lasten, nuorten ja perheiden osallisuutta ja hyvinvointia yleisurheilun seuratoiminnan avulla. Helsingin Kisa-Veikot on yksi kuudesta hankkeen pilottiseurasta.

Hankkeessa luodaan toiminta- ja yhteistyömalleja, jotka tukevat maahanmuuttajataustaisten lasten ja nuorten osallistumista, hyvinvointia ja integroitumista suomalaiseen yhteiskuntaan. Tämä tapahtuu yhteistyössä Helsingin kaupungin, hyvinvointialueen, maahanmuuttajajärjestöjen ja monikulttuurista liikuntaa tarjoavien toimijoiden kanssa.

Tavoitteena on luoda Helsinkiin matalan kynnyksen harrastustoimintoja, jotka houkuttelevat erityisesti maahanmuuttajataustaisia lapsia ja nuoria. HKV:ssa rakennamme selkeän urheilijan polun, joka vie harrastuksen aloittamisesta aina kilpaurheiluun asti. Yhteistyö alueen eri toimijoiden kanssa on keskeistä, jotta voimme luoda saavutettavia ja vaikuttavia toimintamalleja”, kommentoi hankkeen projektipäällikkö Sanni Soilampi.

Hankkeessa kehitetään koulutuskokonaisuus, joka perehdyttää seurojen valmentajat ja muut toimijat monikulttuurisen liikunnan erityispiirteisiin. Tämä koulutus parantaa seuratoimijoiden valmiuksia toimia monikulttuurisessa ympäristössä ja luoda inklusiivisempia toimintamalleja, joissa kaikki voivat osallistua ja kokea itsensä osaksi yhteisöä. Koulutusten järjestäminen hankkeen pilottiseuroille aloitetaan keväällä 2025.

HKV:n lisäksi pilottiseuroja ovat Espoon Tapiot, Jyväskylän Kenttäurheilijat, Lappeenrannan Urheilu-Miehet, Turun Urheiluliitto ja Vantaan Salamet. Pilottiseuroihin palkataan hankkeen tavoitteita edistävät työntekijät kahdeksi vuodeksi 1.3.2025 alkaen. ”Odotamme HKV:ssa innoissamme, mitä positiivisia toiminnallisia ja sisällöllisiä vaikutuksia hanke seuralle ja seurassa tuo”, hehkuttaa puheenjohtaja Janne Hirsto.

Hankkeen osarahoittajana toimii Euroopan unioni. Hankkeen kokonaisbudjetti on noin miljoona euroa.

Euroopan unionin osarahoittama

Aki Nummela, kaikkien aikojen kisaveikko Kalevan malja -pisteissä laskettuna - 413,42 pistettä HKV:ssa, ja urheilu-ura edelleen jatkuu. Aikuistenkin SM-mitaleja Akilla on yli 40, ja jo nuorten sarjoissa hän oli kestopäilyjä.

Lauri Tarastin jututtavina Pekka Ovaska ja Vesa Artman, lahjomaton lähettäjäkaksikko, joka on vuosikymmenten aikana tullut hyvin tutuksi monelle juoksijasukupolvelle

Kuva: Pekka Ylimutka

Kalevan malja -pisteet 2024

Janette Vanttinen	33,5
Elle Ceder	32,83
Eero Saleva	30,67
Siiri Siirtola	18,5
Benjamin Lee	17
Taru Palsa	17
Simeon Vorselman	16,5
Taimi Vallinoja	13,08
Minni Ruska	11,5
Jerry Vilenius	10,75
Topi Raitanen	9
Panu Jantunen	8,67
László Merényi	8,5
Iida Tossavainen	7,5
Ohto Heiskanen	7,08
Siiri Elomaa	7
Antti Pihlavisto	6
Naima Sainio	5,5
Alexander Mannerkorpi	5
Aki Nummela	5
Iida Riutankoski	5
Viljami Heinonen	4,5
Viljami Lestinen	4,5
Lauri Kylmäpuro	4,25
Saara Hakanen	4
Kira Kruuti	4
Topias Laine	4
Moona Latvala	4
Elias Jrad	3,75
Karri Kuusinen	3,67
Niko Viljola	3,5
Venla Virrantuomi	3,33
Evita Santala	3,25
Petra Häggqvist	3
Matias Linkoaho	3
Veera Seppälä	3
Marianne Salmi	2,33
Lumia Laakso	2,25
Leo Heinonen	2,08
Nella Eiroma	1,75
Eeva Samberg	1,75
Oliver Asikainen	1,67
Leo Kervinen	1,67
Taika Henttonen	1,33
Fanny-Amanda Seppälä	1,33
Jonathan Hyvärinen	1,25
Lassi Kaukonen	1,25
Aapo Nikkola	1,25
Carmen Vaha	1,25
Suvi Miettinen	1
Oliver Mulari	1
Maria Murtorinne-Taskinen	1
Aarne Hannikainen	0,75
Laura Kolehmainen	0,5
Sisu Mäkelä	0,25
Yhteensä	357

SEURALUOKITTELUUN

VAIKUTTAVAT

SM-KILPAILUJEN PISTEET 1948-2024

(Tilastot: Seppo Martiskainen)

HKV TOP 30 (100 parasta hk.v.fi)

Pisteet Nimi/syntymävuosi Vuodet

413,42	Aki Nummela '85	2002-24
301,25	Mikael Talasjoki '79	1994-2010
223,42	Suvi Selvenius '80	2002-22
203,00	Vesa-Pekka Pihlavisto '65	1981-2000
202,33	Anniina Laitinen '89	2004-21
201,25	Heidi Suomi '75	1990-99
199,17	Minna Lamminen '82	2002-16
180,50	Roni Ollikainen '90	2005-23
177,08	Jaakko Tuominen '44	1959-71
151,67	Eero Saleva '95	2018-24
150,50	Simo Wannas '78	2002-11
134,75	Jari Saarinen '70	1984-95
132,92	Pia Lautala '70	1983-95
130,00	Kaisa Siitonen '60	1983-91
123,67	Ilkka Äyräväinen '60	1975-85
120,50	Tommi Hartonen '77	1992-99
120,25	Pertti Pousi '46	1962-70
118,25	Pirjo Häggman '50	1972-80
116,92	Anna Suurnäkki '67	1981-94
115,50	Mikko Valle '70	1985-98
115,42	Mikko Lahtio '84	2003-12
113,25	Tiina Säily '92	2008-13
108,00	Tommi Mäkinen '00	2016-23
102,75	Mikko Simos '76	1991-2000
100,58	Oona Hujanen '94	2010-19
99,50	Kari Rahkamo '33	1951-62
99,50	Topi Raitanen '96	2016-24
99,00	Niko Viljola '00	2017-24
98,92	Eero Kytölä '62	1978-89
97,08	Annika Haapala '74	1987-94

Poimintoja aktiiveista

37./86,00	Benjamin Lee '03	2019-24
39./80,75	Kira Kruuti '98	2012-24
44./75,08	Panu Jantunen '89	2018-24
45./73,50	Janette Vanttinen '02	2022-24
51./70,50	Elle Ceder '06	2022-24
53./67,67	Simeon Vorselman '04	2020-24
56./66,67	Suvi Miettinen '88	2018-24
57./66,08	Moona Latvala '92	2011-24
61./61,25	Topias Laine '01	2017-24
64./58,25	Anni Siirtola '98	2014-23
67./55,75	Siiri Siirtola '05	2021-24